

تذکره در کتب معتبره از کتب معتبره

بخدمت شاه ایرو پاک	گویم از رفت سپید لولاک
خواجده جوگی امام زین	با کبر جگر بر هر دو ان سبیل
بادشاه عرب امیر عجم	بهر روز از نیایشانم
تاج لولاک زینت بهزاد	بود قسم جنت و دیوار
قاری بین رفت کدر شر	لطیف اندر تیره در شر
صفت کشتش بود در مرغ	کل خیار او بهت زینت مرغ
شام امین و صفت کپوش	صبح و شب به آواز در شر
بیل شایخ بار او ادنی	طوطی شاد در غار ما او جی
چاکر او بهت جبرئیل امین	بیده اشتر سگان خوش بینی
خسر عالم پیغمبر طلیح	که کلا شمشیر رحمت حق
ام عالم حسین علوم	ملکی قبله خصوص عموم
مسنج جو در کج کسری	تاج فرق مدینه است بهم
میخ او بهت آیت تو را	رایت او بهت نوکت ای را
امام حسن محمد عسب	بدر او بود در سوال بنی

شام

شام تاج از غم است	بشسته زبای در طاعت
یک شکست ز خوان دنیا نام	مکار از سبک است کردین
کشت ز خوان بالا بود	نعت بجز کشت زان فرود
این سخن از منت بکن بود	کز بیکشت او بهت حق بود
کیت زینسان بقدر با بود	مناشتر او بود بسیار او
کف خاک ز بهار کشت او شد	کلی ایجا در خسته تر شد
کسی کولود آن بختی	بدر شب جو صبح روز وصال
چو شبی بجز فیض بود نور	زینت مسج جمال جود حور
شبنم خون کلاب بر جود	دل به از غمت هشتاب
در بر شجر جاده سپهر تار	نمک اشک ز تو بهت بسیار
زان بر او بهت نور چشم	در نه بود بهت دیده حیرت
تا تار کشند رخ آن شاه	مر نوح کج کشت بهت بر سر آ
خامه بر کف عطار دلبند	بجایم خط خشم داده
زهره پسر تازنده در شو	از نو آمده بکشت خود
حسب روز آفتاب جهان	بر شسته بخت خود خد